

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113219099
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113219099.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Erasmus Legal, s.r.o. so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava p r o t i žalovanej K. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpeného JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou so sídlom Hlavná 61, Prešov, o zaplatenie 1.388,36 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Prešove zo dňa 16.5.2014, č.k. 8C/159/2013-42 takto jednodhlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o plnení priznanej istiny v splátkach o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol tak, že konanie v časti prevyšujúcej sumu 1.388,36 Eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 13.4.2011 do 18.6.2013 vo výške 269,95 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 1.336,51 Eur od 18.6.2013 do zaplatenia, súdny poplatok 83 Eur a trovy právneho zastúpenia predstavujúce 190,03 Eur zastavil. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 873 Eur s tým, že súd povolil žalovanej svoj dlh uhrádzať v splátkach po 20 Eur mesačne, vždy k 15-temu dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, až do úplnej úhrady dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej zročnej splátky. Súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.06.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1.388,36 € s príslušenstvom. Svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 08.10.2009 so žalovanou uzavrel úverovú zmluvu č. 3910025171, na základe ktorej žalovanej poskytol peňažné prostriedky vo výške 1.000 € a žalovaná sa zaviazala dlh splatiť v 60 mesačných splátkach po 30,79 €. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou záväzku, preto bola žalobcom listom zo dňa 28.03.2011 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1.388,36 € do pätnástich dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná pohľadávka pozostáva z istiny vo výške 965,66 €, úroku z istiny do času zosplatenia úveru výške 230,47 €, ušlého úroku zo splatenej istiny vo výške 123,86 € a dlžného poistného vo výške 16,52 €.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého z úverovej zmluvy č. 5910025171 zo dňa 08.10.2009 vyplýva, že žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 1.000 € s výškou mesačnej splátky 30,79 €, s ročnou úrokovou sadzbou 23,12 %. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 24,40 %, počet splátok 60.

Z výzvy zo dňa 28.03.2011, ktorú žalobca doručil žalovanej vyplýva, že žalobca zosplatnil celý úver a žalovanú vyzval k jeho úhrade do pätnástich dní odo dňa vyhotovenia výzvy.

Z prehľadu o čerpaní na splácanie úveru vyplýva, že žalobca žalovanému poskytol peňažné prostriedky v celkovej výške 1.000 € a žalovaná žalobcovi vrátila peňažné prostriedky v celkovej výške 127 €.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ustanovenia § 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZSÚ), § 2 písm. b) ZSÚ, § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 ZSÚ a dospel k nasledovným záverom.

Ako to vyplýva z úverovej zmluvy, v konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 08.10.2009 uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.000 €. Výška mesačnej splátky bola stanovená na 30,79 €, ročná úroková sadzba na 23,19 %. RPMN uvedené v zmluve je 24,40 %, priemerná RPMN 23,19 %, celkové náklady spotrebiteľa 657,20 €. Súčasťou úverovej zmluvy sú aj úverové zmluvné podmienky. Žalovaná na základe úverovej zmluvy čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 1.000 € a vrátila peňažné prostriedky v celkovej výške 127 €. Súd preskúmal obsahové náležitosti úverovej zmluvy a dospel k záveru, že sa jedná o zmluvu o úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 3 nasl. ZSÚ. V zmluve uvedená RPMN vo výške 24,40 % je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Skutočná výška RPMN je 35,40 %. Do výpočtu výšky RPMN je potrebné zahrnúť aj poplatky, ktoré spotrebiteľ v súvislosti so zmluvou má (poplatok za vedenie úveru).

Okrem toho má súd zato, že spôsob, akým je v úverovej zmluve označený veriteľ, nie je v súlade s ustanovením § 4, ods. 2 písm. a) ZSÚ. V záhlaví úverovej zmluvy je uvedená spoločnosť TESCO, finančné služby, a zároveň drobným písmom uvedené údaje žalobcu. Takýto spôsob uvedenia veriteľa je v rozpore s požiadavkou vynaloženia odbornej starostlivosti zo strany dodávateľa. Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je potrebné v súlade s ustanovením § 4, ods. 3 ZSÚ potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle uvedeného tak súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi rozdiel medzi poskytnutou sumou peňažných prostriedkov a sumou, ktorú žalovaný žalobcovi uhradil. Tento rozdiel predstavuje sumu 873 €. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Vzhľadom k nepriaznivej finančnej situácii súd v súlade so stanovením § 160 O.s.p. umožnil žalovanej uhradiť dlh v splátkach po 20 € mesačne s tým, že v prípade neuhradenia zročnej splátky, nastáva splatnosť celého dlhu.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p..

Vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania súd aplikoval zásadu zodpovednosti za zastavenie konania. Žalobca vzal svoju žalobu čiastočne späť bez toho, aby žalovaná svojím správaním toto čiastočné späťvzatie žaloby zavinila. Žalobca teda čiastočným späťvzatím žaloby využil svoje dispozičné právo vo vzťahu k žalobe, avšak z procesného hľadiska platí zásada, že čiastočným späťvzatím žaloby bez dôvodu vzťahujúceho sa na správanie sa žalovanej v priebehu konania žalobca zavinil, že sa konanie v tejto časti muselo zastaviť. Preto právo na náhradu trov konania v zastavujúcej časti vzniklo v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. žalovanej.

Zostávajúca časť predmetu konania je reprezentovaná sumou istiny vo výške 1.388,36 Eur, kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od 13.04.2011 do 18.06.2013 vo výške 269,95 Eur a kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 111,32 Eur (0,025 % denne zo sumy 1.336,51 Eur od 18.06.2013 do 16.05.2014 - vyhlásenia tohto rozsudku), teda zostávajúci predmet sporu je vyjadrený sumou 1.769,63 Eur. Nakoľko súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 873,- Eur, táto suma

predstavuje jej neúspech v konaní vyjadrený pomerom 49,33 % k celku reprezentovaného predmetom konania vyjadreným sumou 1.769,63 Eur. Úspech žalobcu teda predstavuje 50,67 % k celku. Pretože pomer úspechu a neúspechu účastníkov je približne rovnaký, súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník na strane žalovanej znáša z hľadiska trov konania postavenie žalovanej. Preto aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi súd aplikoval vyššie uvedený právny záver a rozhodol, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a vyhovel návrhu žalobcu v celom rozsahu.

Namietal, že súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že „ v zmluve uvedená RPMN vo výške 24,45 % je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Skutočná výška RPMN je 35,40 %. Do výpočtu RPMN je potrebné zahrnúť aj poplatky, ktoré spotrebiteľ v súvislosti so zmluvou má (poplatok za vedenie úveru).“ Na základe uvedeného súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov a navrhovateľovi priznal len nárok na rozdiel medzi poskytnutým úverom a sumou, ktorú už odporca uhradil. S uvedeným právnym posúdením sa žalobca nestotožňuje a trvá na tom, že RPMN určenú vo ÚZ v bode 45 je 24,40 %.

Čo sa týka súdom namietaného označenia žalobcu v úverovej zmluve, žalobca sa nestotožňuje s názorom súdu, že označenie žalobcu nespĺňa požiadavku odbornej starostlivosti. Spôsob označenia žalobcu vychádza z internej spolupráce medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. a spoločnosťou Tesco Finančné služby. Napokon žalobca namietal predĺženie parížskej lehoty, pričom použitie tohto fakultatívneho ustanovenia súd nijako neodôvodnil a podľa odôvodnenia rozsudku k aplikácii predmetného ustanovenia nevykonal žiadne dôkazy. Podľa ustálenej súdnej praxe, ak má súd zato, že v prejednávanej veci je namieste určiť na plnenie dlhšiu dobu, alebo určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach „ táto časť výroku rozhodnutia súdu musí byť podložená zistením všetkých spotrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery dlžníkov je vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu než tri dni od právoplatnosti rozsudku alebo určiť, že peňažné plnenie nemožno uskutočniť v splátkach“ (napr. Rozhodnutie Krajského súdu Žilina 6Co /87/2012, Krajského súdu Nitra 6Co/74/2012).

Odvolací súd preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné, nakoľko postupom súdu sa žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti napadnutej časti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvého stupňa použitie ustanovenia § 160 O.s.p. náležitým spôsobom neodôvodnil a k aplikácii tohto ustanovenia nevykonal potrebné dokazovanie. Len samotné tvrdenie žalovanej, pre záver o jej nepriaznivej finančnej situácii nepostačuje.

Rovnako neodôvodneným zostal záver súdu, že skutočná výška RPMN je 35,40 %, pre absenciu akéhokoľvek výpočtu v nadväznosti na jeho zistenie, že v zmluve uvedená RPMN vo výške 24,40 % je uvedená v neprospech spotrebiteľa.

V danom prípade žalobca nemal možnosť zaujať stanovisko k neexistujúcej úvahe súdu týkajúcej sa dôvodnosti aplikácie ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p. a rovnako dôvodnosti aplikácie ustanovenia § 4 ods. 3 veta druhá ZSÚ, čím bola odňatá zákonná možnosť spochybníť v odvolacom konaní správnosť vydaného rozhodnutia.

Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného rozsudok v jeho napadnutej časti postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V ňom súd prvého stupňa svoje závery vedúce k vydaniu rozhodnutia odôvodní spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd považuje za potrebné napokon uviesť, že s názorom súdu prvého stupňa vzťahujúcim sa k označeniu veriteľa v úverovej zmluve sa nestotožňuje.

Ak údaje žalobcu v úverovej zmluve v záhlaví sú podľa názoru súdu prvého stupňa uvedené drobným písmom, rovnaké údaje v podľa názoru odvolacieho súdu dostatočnej veľkosti vylučujúce akúkoľvek pochybnosť sú zrejmé z odtlačku pečiatky na podpise tejto úverovej zmluvy.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.